

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Iuridicus, Ad L. Stigmata. C. De
Fabricensibus**

Ostermann, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1629

IX. De descriptione stigmatum Diabolicorum, quibus sage notantur, ex confessionibus Mariæ de Sains, Petro Lancre, alijsq[ue], cum refutatione argumentorum Binsfeldij, Del Rij, aliorumque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61313)

riuntur, utilis est, ad id, ne isti notati somno se se dedant, conuentum-
que proximum alacriter expectent, in partem contrariam metuit Sathan,
ne tanquam nouelli, & in arte ista odiosissima nondum satis fundati ty-
rones eius, inimici eorum obliuiscerentur, aut promissionem illam, quã
ei in conuentu proximè præterito fecissent, terribilissimam esse cogitan-
tes, contristati que ab eadem deficiendo, illam reuocarent, &c.

S E C T I O I X.

*Descriptio stigmatum Diabolicorum, quibus sagæ notantur, ex Con-
fessionibus Mariae de Sains, Petro Lancre, alijsque, cum refutatione
argumentorum Binsfeldij, Del Rij, aliorumque.*

PROPOSITIO 1. Stigma Diabolicum, asserit esse carnem quandam ex-
anguem & insensibilem opera Dæmonis circumdatam carne uiua,
infallibile signû siue indicium ad dignoscendum maleficos & maleficas.

PROPOSITIO 2. Adserit etiam carnem opera Dæmonis mortuã, habere
dissimilitudinẽ euidẽtẽ ab omni carne naturaliter vel vi morbi exanguis
1. Quia stigma est circũdatũ carne uiua, & in quauis parte corporis repe-
ritur, nullamq; putredinẽ habet; quod nõ ita apparet, in carne aliqua ex-
anguis & insensibili præter infirmitatem; quoniam huiusmodi caro, vt
sæpius extremitates corporis occupat, & rarò est sine fœtore aliquo &
putredine. Deinde quia stigma Diabolicum indurat pellem; quod non
experimur in carne emortua naturaliter, quoniam natura reddit cutem
carnis molliorem quam reddit exanguem & insensibilem.

Quia caro emortua Dæmonum opera non impedit operationem ali-
cuius organi, quod non ita est in carne naturaliter mortua, quoniam ea
sæpius adimit vsum membrorum vbi reperitur.

Præterea numquam reperitur Caro naturaliter mortua in tam exigua
quantitate, vt est stigma Diabolicum, quoniam vix pisi latitudinem exce-
dit. Denique quia caro naturaliter mortua sensu perceptibilis est, non om-
nia autẽ stigmata Diaboli sunt perceptibilia & stigmata visibilia maius
spaciũ vendicant, quã nõ visibilia, vt patet in Principe Magiæ Ludouico.

PROPOSITIO 3. Dicit etiam, quod caro exanguis ita conditionata non
poterat à Melancholia procedere, neque etiam lepræ habere rationem
neque maculæ naturalis 1. Quia leprosi habent carnem fætidam & pu-
trefactam, nec gaudent prospera valetudine: sed in corpore habentium
huiusmodi stigmata, nihil fœtoris neque putredinis apparet, sunt etiam
sani & optimè dispositi, ergo non habent rationem lepræ, vel erit lepra
hactenus inaudita, & hominibus incognita 2. Quoniam maculæ natu-
rales non sunt sine sensu nec exanguis, vt est stigma Diabolicum 3. Quia
plures sunt & reperiuntur Melancholici, in quibus nihil huiusmodi re-
periri possit, oporteret autem omnes Melancholicos notas circumferre si
hæc ex Melancholia dimanarent.

Pro-

Propositio 4. Dicit etiam quod caro mortificata cum conditionibus supradictis possit absque periculo superstitionis aut erroris pro stigmate Diabolico iudicari: quoniam ita censebunt antiquiores DD. quoniam sententia traditione ad hæc vsque tempora peruenit, & ab immemoria; fuit semper experientia teste verificata; ita quod nunquã aliquis habuisset carnẽ hoc modo exanguem & insensibilem & postmodum constiterit de ipsorũ innocentia. Ex quibus duo inferebat, 1. Quod Diabolus mortificat carnẽ aliquorũ qui sunt ei ab obsequio, & q̄ nõ alia nota demonstrat quod sint eius mancipia, quam per hoc quod reddit carnem horum mortuam 2. non est temerarium propter huiusmodi indicium aliquem iudicare magum, nam si antiquiores super hoc processerunt iudicio contra maleficos multò confidentius possunt moderni.

Propositio 5. Dicit etiam quod nemo possit adducere vel vnum quidem qui habuisset huiusmodi stigmata in corpore & inculpata vitæ iudicium tulisset, atque adeo quod propter huiusmodi indicium non est æstimandum periclitari honorem aut vitam alicuius innocentis, quoniam fieri nõ potest vt huiusmodi notæ reperiãtur in corpore alicui⁹ innocẽtis.

Propositio 6. Dicit etiam quod non solum est cõmunis opinio DD. quod omnes Malefici huiusmodi stigmata habeant, verum quod non inueniretur aliquis author qui produxisset aliquem de Magia conuictum & non huiusmodi nota insignitum. Quoniam Maleficus non est magis absq; huiusmodi stigmate, quã Christianus absq; caractere Baptismatis.

Propositio 7. Dicit etiam quod nonnulli plus ponderant stigmata, alij accusationes ad fundandum iudicium de crimine Magiæ, & hoc iuxta sententiam cuiuscunque? Verum tamen stigmata supra dicta sunt indicia magis infallibilia, quoniam qui accusant non possunt imprimere stigmata: sed neque Diabolus habet potestatem imprimendi alicui stigma, qui non sit de congregatione Magorũ: Accusatio verò potest aliquando procedere ex inuidia, siue ex errore, eò quod vnum pro alio accepisset. Signum quoq; huius est, quod penè omnes certificari cupientes de persona aliqua suspecta de hoc crimine. Primum quod quærunt, est, an habeat stigma, sitne inuentum. Ex quo inferebat, quod esset indicium iudiciorum, & ipsa Confessione infallibilis. Quoniam si quis confiteatur se Magum, & non possit in corpore suo ostendere huiusmodi stigmata, non esset ei credendum, nisi aliunde etiam indicia haberentur eius quitæ. Præterea quoniam Confessio potest esse sine alijs iudicijs, eò quod non inuestigabuntur stigmata in corpore alicuius qui non accusatur ab alio. Qui verò accusant, oportet eos probare accusationem suam, vt secundum allegata procedatur ad inquisitionem vltiorem.

Propositio 8. Dicit ulterius friuolum esse, quod Diabolus solummodo imprimeret stigma suum his quos putaret minus constantes fore in suo obsequio. 1. Quia omnes constantissimos habet, & magis quam Christiani sunt in obsequio sui Dei. 2. Quia stigma non imprimitur ad hoc ut suos reddat constantiores, sed ut discernat Magos à reliquis.

Propositio 9. Dicit ulterius, quod sicut Diabolus non potest aliquem notare suo caractere qui non sit Magus, ita non potest esse aliquis Magus & non habere characterem, quoniam in eo eleuatur contra Deum. Ex quibus consequens esse dicebat, quod si minores haberent huiusmodi stigmata multo magis Principes & capita Magiæ.

Propositio 10. Dicit etiam quod licet omnes essent membra Diaboli, quotquot essent extra Ecclesiam, Diabolum tamen peccatores communes, aut infideles aut hæreticos non notare, sed tantum Magos. 1. Quia præ cæteris Diabolo chariores sunt & signa honoris sunt, decet autem huiusmodi honorare chariores. 2. Quia stigma datur quasi nota perpetuæ seruitutis & arctissimæ confœderationis atque societatis. Sunt autem præ cæteris Magi mancipia Diaboli, & cum ipso contra Deum confœderati; tum quia alij infideles putant se adorare Deum, quem Magi de proposito blasphemant, tum quia non committunt nephanda crimina Magorum, tum quia Magi amplius sunt sub potestate Diaboli extra gratiam constituti, propter sacrilegia quæ committunt & maleficia quæ exercent contra creaturas & alias abominationes.

Propositio 11. Dicit quod necesse est reuera & præsentialiter interfuisse congregationi Magorum quicumque habet huiusmodi stigmata in corpore suo. Quoniam licet Diabolus huiusmodi posset imprimere extra Sabbatha sua, non tamen consuevit propter quasdam solennitates quas adhibet, quæ difficile esset praticare extra Sabbatha sua, quoniam imprimit illa coram venerabili Sacramento cum abrenunciatione quæ fit intra manus Principis Dæmonum sedentis in throno suo.

Propositio 12. Dicit ulterius quod sicut primum stigma est indicium ad ostendendum, quod aliquis commisit crimina Synagogæ, quoniam non imprimitur nota huiusmodi primo die quo quis defertur ad congregationem, verum post commissa scelera consueta nostræ congregationis, ita quoque reiteratio stigmatum est indicium reiterasse peccata supradicta, & quidem illo ipso die quo sunt impressa, quoniam dantur in præmium. Vnde sicuti reuocatio est indicium, quia renouarunt delictum consuetum, ita etiam eorundem stigmatum multiplicatio est signum præminentis & gradus in Synagoga; Quoniam in quantum aliquis amplius peccat, in tantum plura recipit. Quantò autem quis malitiæ excedit, tanto inter Magos honoratiorem gradum capit. Deinde quia

in Synagoga vocantur stigmata insignia dignitatis & ornamenta. Congruit autem in huiusmodi digniores præire reliquis.

Propositio 13. Dicit etiam vltorius quod Diabolus quanquam vellet non posset al quem signare suo Characterē, qui non esset, in Synagoga sua. Quoniam Deus amplius curam gerit de filijs suis quam pater aliquis, aut Rex Optimus de subditis, aut Villicus de pecore suo. Si ergo Villicus non permittet pecus suum aliena nota insigniri, neque Rex Vassallum suum accipere insigne inimicorum suorum, multo minus Deus permittet. Quia si Diabolus haberet illam potestatem, certè ipse huiusmodi stigmata imprimeret Iudicibus & maximè probis, vt per huiusmodi redderet infames & suspectos. & sic Deus in periculum duceret vitam & honorem innocentum, quod est contra eius bonitatem.

Deinde quia si Deus permitteret Diabolo vt indifferenter daret stigmata sua quibusuis etiam iustis: vtique Deus videretur Author falsitatis. In quantum stigma in corpore vnus Innocentis esset falsum stigma. Quia non potest aliquis habere innocentiam & interfuisse Synagogæ: præsupponit enim consensum & pactū, & nemo potest ferre stigma, & non interfuisse Synagogæ, vt dictum est. Deinde nemo potest esse innocens & commisisse peccata Synagogæ: nemo verò potest ferre huiusmodi indicia, & non commisisse illa peccata.

Præterea si Deus permitteret Diabolo, innocenti imprimere suum stigma, ipse propriam possessionem traderet in manus inimici, & animas pro quibus sanguinem suum fudir, & daret inimico occasionem superbiendi se contra eum; nam stigma est signum seruitutis permanentis, & quod quis est mancipium Diaboli, & multò quidem arctiore seruitute quàm reliqui peccatores, qui non tradiderunt se Diabolo in possessionem permanentem & hæreditatem, quod faciunt Magi & Magæ vnde fit vt difficillimè huiusmodi inter peccatores omnes conuertantur.

Propositio 14. Dicit vltorius Binsfeldium vnum atque Del-Rio non posse præiudicare suis opinionibus antiquioribus DD. quoniam duo tantum sunt, & sic non possunt præualere contra reliquos, qui plus doctrina valuerunt: accedit quod aliorum doctrina conformis sit depositionibus Magorum & Magarum, qui dicunt quod omnes de Synagoga habeant Diaboli stigma, quorum depositionibus tribuendum amplius; apparet ex eo quod cum experimento loquantur, quod non habuerunt dicti DD. qui quoniam de rebus notis sibi loquebantur ex proprio iudicio, hinc factum est quod multa friuola nugatoria dixerunt de huiusmodi.

(*)

Refutatio Binsfeldij circa doctrinam stigmatum per Mariam de Sains.

Dicit Binsfeldius Principes Magiæ non habere stigma Diabolicum. Dico ego esse Mendacium, inquit Maria de Sains. Quia si qui de Congregatione non haberent huiusmodi stigmata, inferiores potius non haberent, quam superiores, eò quod Diabolus dat huiusmodi, vt insignia honoris, & præmium nefandorum operum, vnde tantum plus signantur, quantum amplius committunt de flagitijs huiusmodi. Deinde experientia oppositum docet in Magdalena, Ludouico, Dicit rursus Binsfeldius huiusmodi indicium non esse magni faciendum, eò quod aliquis possit de facili decipi vel decipere per huiusmodi stigmata, vt puta putando vel fingendo esse stigma quod non est.

Respondeo ego Maria, quod ex parte stigmatis nullum est periculum deceptionis, in quantum stigma multum discrepat à carne exanguis & insensibili siue naturaliter, siue vi morbi, vt supra dictum est. Ex quibus consequens, si aliquis non potest decipi circa Indicium stigmatis, similiter neque alium decipere poterit, quoniam alius eadem habebit signa certitudinis per quæ, & ratione quorum iudicare poterit.

Præterea si huiusmodi stigmatibus subesse potest deceptio & fallacia, quod quæso aliud indicium quæret, vt certificetur de huiusmodi flagitio, nam huiusmodi si sit fallax etiam accusationibus non innitendum est, neq; proprijs Confessionibus, quoniam his magis infallibile, vt dictum est.

Dicit rursus Binsfeldius huiusmodi indicium non magni faciendum, quoniam nullo patrum documento sancitum non est, superstitiosa adinventionem non esse præsumendum.

Dico ego Maria, quod DD. traditio est, quæ de manu ad manum ad hæc tempora pertinet, & apud tribunalia, parlamenta & inquisitores in praxi obtinuit, adeò vt certificari cupientes stigmata requisierint: quibus inuentis tum cessabant dubitare, vnde nec nouum commentum est, nec quid superstitiosum, vt probatio aquæ frigidæ, neque temerarium est super hoc indicio iudicem procedere vt dictum est. Quoniam hoc indicium solitarium numquam est, sed habet comites alia indicia. Deinde qui voluit dicere huiusmodi stigmata, non esse indicia infallibilia, oportet probare suum adsertum & adducere in medium aliud infallibile ad dignoscendum vnum Magum: Quia necessarium est aliquid admittere, vt dignosci possint; si enim nullum esset signum infallibile, & peccata ipsorum secreta sunt, & ipsi pertinacissimi in suis negationibus nõ possent dignosci certitudinaliter, & sic malum cresceret in infinitum, & præiudicium boni communis; neque satis videretur iudicibus prouisum ad hoc vt malum cum securitate conscientie tollerent.

Dicit Binsfeldius quod Dæmon si cognosceret suos ex tali signo dignosci, non imprimerent. Ad hoc ego Maria respondeo. Quod Diabolus

est nimirum superbus quod hoc vellet prætermittere, & non eis imprimere suum Characterem, quia in hoc inflatur aduersus Deum: Deinde non prodit suos ex hoc, quod imprimat suum characterem, quoniam nõ sunt stigmata reperibilia in corpore Magorum nisi designentur, eò quod dat illa multò minora quam consueuerat, proderet autem suos, si daret tam grandia, vt dicit Author Del-Rio.

Sed friuolum est dicere quod Diabolus dat stigmata sua sub similitudine vestigij leporis; experimentum sumant in quibusuis maleficis, & videant, si simile quid inuenire valeant.

Trisculanus autem ludebat eos quibus loquebatur, imo vero Diabolo instigante hæc deponebat, quia si reperienda forent similia stigmata, nunquam deprehenderentur Magi, eò quod nunquam huiusmodi stigmata reperirentur.

Quod autem Del-Rio dicit stigmata Diabolum in maleficis exprimere ad similitudinem Bufonis, Aranæ, Gliris aut Canis, id ex proprio ingenio finxit, quoniam nusquam scriptum reperitur, aut quis DD. vquam docuit, quod talia stigmata Diabolus vquam impresserit.

Dicit etiam Binsfeldius & Del-Rio quod Diabolus delet aliquando huiusmodi stigmata, Bodini referens exempla, in quibus postero die post deprehensionem signi fuit nota delera. Respondet Maria, quod potest quidem occultare, Deo permittente sed non potest vlla ratione delere, & nunquã possunt deleri absque miraculo, vt cõtingit in Magdalena, quia mortificare carnem à seipso potest, sed mortuã viuificare nõ potest.

Dicit etiam Del-Rio quod Diabolus sua stigmata imprimat mammillis & sub labijs. Respondet Maria hoc non esse verum, non quod Diabolus non possit ibidem facere sua stigmata, verum non consuevit in occultis dare, nisi mulieribus in partibus verendis. In mammillis nullum datur, propter multitudinem venarum ibidem existentium, ita quod non essent reperibilia, vt plurimum verò in carnosa parte.

Propositio 5. Dicit Maria, quod stigmata Synagogæ sunt in duplici differentia, quædam visibilia & quædam inuisibilia. Dantur autem tam visibilia quam inuisibilia ad dignoscendum quia ex parte Diaboli sunt, & nemo insignitur eiusmodi caractere nisi stat à parte illius, nam sicut impossibile habere characterem Baptismi & non esse Christianum, ita fieri non potest, vt aliquis habeat stigma Diaboli, & nõ sit Magus, aut Maleficus, quia stigma datur ad eum modum, quo character Baptismi: Vnde sicut in die iudicij character Christianorum hæbit, ita apparebit exterius stigma Diabolicum in corporibus damnatorum.

Dicit etiam q̄ Diabolus imprimat suũ stigma diuersis de causis, aliquando dũ renouantur contractus, & scedulæ, aliquando dũ abutuntur eo in signũ amoris, aliquando dum vouet illi perpetuam seruitutem, aliquando

etiam

etiam cum Deum & sacram hostiam extraordinario sacrilegio & Blasphemia afficiunt.

Dicit etiam quod Diabolus imprimit suum stigma in corporibus Magorum, verum tamen quod sunt notæ indelebiles & quod occupant eandem partem corporis & imprimuntur duobus modis corporibus Magorum. Aliquando vngue ipsius Diaboli, aliquando ferro calido, illa quæ ferro calido imprimuntur visibilia sunt, deleta opera Diaboli, temporis successu redeunt ad priorem formam.

Dicit vltcrius quod Dæmones dant stigma in partibus verendis, quando cohabitationem cum Creatura habent, in fundamento, quando committunt Sodomiam, in corde in signum amoris, in renibus, vt sit incitatum libidinis, in capite cum primum incorporantur congregationi Magorum, siue etiam quando promouentur ad aliquam dignitatem congregationis, in manibus, quando committunt aliquod flagitium circa Deum & Christum, in pedibus quando conculcauerunt corpus Domini. (Planè è diametro vt contrario, modo de S'gillatione ad quam sponsus sponsam inuitat *Cant. 8.* Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium tuum. *Ambros. lib. de Isaac cap. 8.* loquitur. Signaculum inquit, Christus in fronte est, signaculum in corde, signaculum in brachio: in fronte, vt semper confiteamur: in corde, vt semper diligamus, in brachio, vt semper operemur.)

Dicit insuper quod Dæmon etiam imprimit stigma suum dorso, & non habet specialem significationem dicens, quod aliquando plura stigmata reciperentur pro vna & eadem causa, & hoc in pluribus & diuersis partibus corporis, eò quod vna pars omnium non sit capax; dicens quod Dæmon nullum stigma facit absq; mortificatione carnis, quia stigma peccatum significat, mortificat verò carnem sua virtute, mediante consensu ipsius Creaturæ.

S E C T I O X.

*Vnde probetur vltcrius, quod a Diabolo sint. Prima
Aitiologia.*

Sac aliorum eius clientum & confœderatorum technas & in perniciem fidelium sanctis coniurationes pensiculans, admirabundus in clamat. QVIS REVELAET FACIEM INDUMENTI EIVS? Quando nimirum seipsum transfiguratur in Angelum lucis? ET IN MEDIUM ORIS EIVS QVIS INTRABIT? VT POSSIT COGNOSCERE AMPLITVDINEM inglu-
uici